

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.32/2015/9.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. március 16. és 2016. május 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az orgazdaság büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.** vádlott és 3 társa ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. február 12. napján kihirdetett 42(II.)Kb.44/2013/81. számú ítéletét megváltoztatja.

III.r. vádlottat az ellene az 1978. évi IV. törvény 326. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő kisebb értékre, folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett orgazdaság büntette miatt emelt vád alól felmenti.

I.r., II.r. és **IV.r.** vádlottak vagyon elleni bűncselekményét a Btk. 379. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző, és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett orgazdaság vétségének, **II.r.** vádlott közbizalom elleni bűncselekményét a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének minősíti.

Ezért **I.r.** vádlottat, valamint **II.r.** vádlottat - halmazati büntetésül - 300-300 (háromszáz-háromszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000-1.000 (egyezer-egyezer) forint, **IV.r.** vádlottat 200 (kettőszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre ítéli.

I.r. és **II.r.** vádlottak tekintetében a 300.000-300.000 (háromszázezer-háromszázezer) forint, **IV.r.** vádlott tekintetében a 200.000 (kettőszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre változtatja át, melynek során egy napi tétel összege helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

I.r., II.r. és **IV.r.** vádlottak tekintetében a lefokozás katonai büntetés kiszabását mellőzi.

Az eljárás során felmerült 1.011.026 (egymillió-tizenegyezer-huszonhat) forint bűnügyi költségből **I.r., II.r.** és **IV.r.** vádlottakat egyetemlegesen kötelezi 55.476 (ötvenötezer-négyszázhetvenhat) forint bűnügyi költség megfizetésére, míg 955.550 (kilencszázötvenötezer-ötszázötven) forint tekintetében megállapítja, hogy azt az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I.r., II.r., III.r.** és **IV.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja azzal, hogy **IV.r.** vádlott születési dátuma helyesen: ...

Az ítélet ellen **III.r.** vádlott tekintetében fellebbezésnek van helye.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. február 12. napján kihirdetett 42(II.)Kb.44/2013/81. számú ítéletével **I.r.** vádlottat a Btk. 379. § (1) bekezdés b./, c./ pontjába ütköző, a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként elkövetett gazdaság bűntettének kísérlete, a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt halmazati büntetésül 500 napi tétel, napi tételenként 600 forint pénzbüntetésre és lefokozásra, **II.r.** vádlottat az 1978. évi IV. törvény 326. § (1)-(2) bekezdés b./ pontjába ütköző a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként elkövetett gazdaság bűntette, az 1978. évi IV. törvény 276. §-ba ütköző folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt halmazati büntetésül 500 napi tétel, napi tételenként 600 forint pénzbüntetésre és lefokozásra, **III.r.** vádlottat az 1978. évi IV. törvény 326. § (1)-(2) bekezdés b./ pontjába ütköző, a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként elkövetett gazdaság bűntette miatt 400 napi tétel, napi tételenként 500 forint pénzbüntetésre és lefokozásra, **IV.r.** vádlottat a Btk. 379. § (1) bekezdés b./, c./ pontjába ütköző, a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként elkövetett gazdaság bűntettének kísérlete miatt 400 napi tétel, napi tételenként 500 forint pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. Rendelkezett valamennyi vádlott tekintetében a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, továbbá az eljárás során lefoglalt tárgyakról, melyeket részben elkobozni, részben pedig megsemmisíteni rendelt. Az I-III.r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezte 193.332 forint büntügyi költség megfizetésére, I-II-III. és IV.r. vádlottakat 22.500 forint büntügyi költség egyetemleges megfizetésére kötelezte. Ellenben **III.r.** vádlottat az ellene a 2 rb. az 1978. évi IV. törvény 276. §-ba ütköző magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül a vádlottak terhére, büntetésük súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve helyes tényállást állapított meg, amelyből okszerűen következett a vádlottak bűnösségére, és helyesen minősítette bűncselekményeiket is. Ugyanakkor kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetések nem felelnek meg a büntetés kiszabási elveknek. Álláspontja szerint **I., II., III.r.** vádlottakkal szemben a helyesen alkalmazott lefokozás mellett végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetés kiszabása indokolt. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül értékelte a bűnösségi körülményeket, és ezért az alkalmazott pénzbüntetés nem áll arányban a vádlottak által elkövetett cselekmények tárgyi súlyával és társadalomra való veszélyességével. **I.** és **IV.r.** vádlottak tekintetében törvénysértőnek találta a pénzbüntetés napi tételének összegének megállapítását, mivel az elsőfokú bíróság velük szemben a hatályos büntető törvénykönyvet alkalmazta, mely szerint az egy napi tétel összegét legalább 1.000 forintban kell meghatározni. Felhívta a figyelmet továbbá arra is, hogy az elsőfokú bíróság törvénysértően alkalmazott IV.r. vádlottal szemben lefokozást, mivel nem tekinthető katonának. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, I-III.r. vádlottakkal szemben végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetést, IV.r. vádlottal szemben pedig a törvénynek megfelelő pénzbüntetést szabjon ki, a lefokozást pedig mellőzze.

I., II., és III.r. vádlottak fellebbezést jelentettek be az ítélettel szemben. **IV.r.** vádlott az ítéletet tudomásul vette.

I., III. és IV.r. vádlottak védője I. és III.r. vádlott vonatkozásában felmentés érdekében fellebbezést jelentett be, míg IV.r. vádlott tekintetében az ítéletet tudomásul vette.

II.r. vádlott védője felmentés érdekében jelentette be fellebbezését.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.609/2014/3. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését módosított tartalommal tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárását perrendszerűen folytatta le, ugyanakkor az általa megállapított tényállás oly mértékben hiányos, hogy az a másodfokú felülbírálatot nem teszi lehetővé. Kifogásolta, hogy az I. tényállási pont nem tartalmazza a vagyon elleni bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, a II. tényállási pont álláspontja szerint **II.r. vádlott** cselekvőségére megállapításokat nem tartalmaz, a III. tényállási pont alapján pedig nem állapítható meg, hogy **II.r. vádlott** által megszerzett gázolaj teljes mennyiségével mi történt, melyik vádlott pontosan milyen tényállási elemeket valósított meg. Álláspontja szerint a katonai tanács azt sem indokolta meg, hogy miért 2400 liter gázolaj megszerzését róta a vádlottak terhére. Mindezek alapján - mivel az ítélet hiányosságai a másodfokú eljárásban nem küszöbölhetőek ki - indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ítéletet a Be. 376. § (1) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú katonai tanácsot utasítsa új eljárás lefolytatására.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség másodfokú nyilvános ülésen jelenlévő képviselője fenntartotta átiratában írt álláspontját és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, mivel álláspontja szerint az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

Az I, III. és IV.r. vádlottak védője perbeszédében védenői felmentését indítványozta. Álláspontja szerint megállapítható, hogy a terhükre rótt bűncselekményt nem követték el, mivel nem lehetett megállapítani I.r. vádlottól lefoglalt gázolajról, hogy az a honvédségtől származott-e. Mivel a megismételt eljárások adatai alapján sem lehetett erre következtetni, ezért minden bizonyíték azt támasztja alá, hogy a vádban írt cselekmény nem valósult meg. A honvédségnél üzemanyaghányt nem lehetett kimutatni, és a honvédség nem is tett feljelentést a vádlottakkal szemben. Véleménye szerint ezért vagyon elleni bűncselekmény megállapítására nincs is lehetőség. Az I., III. és IV.r. vádlottak vonatkozásában elsődlegesen bűncselekmény hiányában kérte védenői felmentését az ellenük emelt vád alól, másodlagosan annak megállapítását, hogy a rendelkezésre álló közvetett bizonyítékok nem alkotnak zárt logikai láncolatot, illetve közvetlen bizonyíték sem támasztja a bűncselekmény elkövetését.

II.r. vádlott védője nem értett egyet a másodfokú ügyési indítványban foglaltakkal. Álláspontja szerint ebben az esetben már negyedik alkalommal kerülne sor az elsőfokú eljárás lefolytatására, amit nem tartott indokoltnak. Kifejtette, hogy ügyben már több vádlott jogerősen felmentésre került, mindezt az elsőfokú bíróság azonban nem vette figyelembe védenői vonatkozásában. E körben a szintén magánokirat hamisítással terhelt **VII.r. vádlottra** utalva kiemelte, hogy a bíróság az ő vonatkozásában sem látta megállapíthatónak e bűncselekményt. Véleménye szerint nincs indok a 11 éve folyó eljárás további folytatására, ezért a hatályon kívül helyezésre irányuló indítvány elutasítását kérte. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy védenői nem követett el bűncselekményt, ennek ellenkezőjének bizonyítása a megismételt eljárástól sem várható. Indítványozta ezért, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa védenőt, **II.r. vádlottat** bűncselekmény hiányában mentse fel az ellene emelt vád alól.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (2) bekezdésében írt korlátok figyelembe vételével bírálta felül. Az elsőfokú katonai tanács ugyanis **III.r.** vádlottat felmentette az ellene 2 rb. magánokirat hamisítás vétsége miatt emelt vád alól, mely fel... rendelkezést jogorvoslat nem támadta. Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I., II., III. és IV.r.** vádlottak tekintetében teljes egészében felülbírálta.

Az ügy előzményeit illetően rögzíthető, hogy a Kaposvári Katonai Ügyészség 2007. február 27-én emelt vádat **I.r.** vádlott és 7 társával szemben. Az ügyben először a Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2008. április 10-én hozott ítéletet. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2009. január 07-én kihirdetett 6.Kbf.94/2008/5. számú végzésével a Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa Kb.II.14/2007/27. számú ítéletét **I., II., III., IV., V., VI. és VII.r.** vádlottak vonatkozásában hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

Ezt követően a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2010. március 24-én kihirdetett Kb.II.3/2009/49. számú ítéletét a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2010. december 08-án kelt 6.Kbf.69/2010/10. számú végzésével **VII.r.** vádlott tekintetében helybenhagyta, ellenben **I., II., III. és IV.r.** vádlottak tekintetében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Elrendelte, hogy a megismételt eljárást a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa folytassa le. Az elsőfokú ítélet **V., VI.r.** vádlott tekintetében jogerőre emelkedett.

Ilyen előzményeket követően a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa **I., II., III. és IV.r.** vádlottak büntetőjogi felelősségét az előzőekben rögzítettek szerint megállapította.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálatra során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, eleget tett a hatályon kívül helyező végzésben meghatározott iránymutatásnak, ugyanakkor szokatlanul hosszú ideig tartott a megismételt eljárás. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. szeptember 10-én tartotta első tárgyalási napját, és 2015. február 12-én hozott ügydöntő határozatot.

Az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségének teljesítése során a rendelkezésére álló bizonyítékokat megvizsgálta, és értékelési körébe vonta, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint tényből további tényre helytelenül következtetett, amikor ítéletének tényállását megállapította és olyan bűncselekményeket is a vádlottak terhére rótt, amelynek ténybeli alapja hiányzik.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárása során a vádlottak korábbi nyilatkozatait olvasta fel, figyelemmel arra, hogy a vádlottak a tárgyaláson nem tettek vallomást. Kihallgatta a releváns tanúkat, köztük az ügy korábbi terheltjeit, meghallgatta az ügyben eljáró igazságügyi szakértőket, és ismertette a releváns bűnügyi iratokat. Különös jelentőséget tulajdonított a titkos információgyűjtés eredményének. A telefonlehallgatások útján megismert beszélgetések tartalmából igyekezett következtetni a vád tárgyává tett cselekmények elkövetésére. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a vádlottak elkövették a terhükre rótt vagyon elleni bűncselekményeket, **I. és II.r.** vádlottak pedig a vádban írt közbizalom elleni bűncselekményeket

Végkövetkeztetésével ellentétben ítéletének 27. oldal 3. bekezdésében ugyanakkor azt is rögzítette, hogy a Be. 4. § (2) bekezdésére figyelemmel, mivel a kétségeket a terhelt terhére értékelni nem

lehet, a bíróság csak azt tudta megállapítani, hogy lehetőség volt az üzemanyag többlet eltulajdonítására, illetve az azzal történő sajátjaként rendelkezésre.

Ugyanígy ítéletének 26. oldal 4. bekezdésében feltételes módon fogalmazva a bíróság azt rögzítette, hogy lehetővé vált, hogy a teherautók üzemeltetése során keletkezhetett gázolaj többlettel **II.r.** vádlott sajátjaként rendelkezzen, vagy azt eltulajdonítsa. Megállapítható tehát, hogy az elsőfokú katonai tanács is arra a következtetésre jutott, hogy azt ítéleti bizonyossággal nem lehet e tényeket a vádlottak terhére róni.

Az elsőfokú bíróság a vádirattól eltérő tényállást állapított meg, amelyből mégis a vádlottak bűnösségére következtetett, azonban nem fogadta el a vád azon állítását, hogy **II.r.** vádlott a rábízott üzemanyagot eltulajdonította, továbbá, hogy **I.r.** vádlottól tettenérésekor lefoglalt üzemanyag honvédségi eredetű lett volna.

Az elsőfokú bíróság lényegében a lehallgatási jegyzőkönyv általa történő elemzése kapcsán jutott arra a következtetésre, hogy **II.r.** vádlott 2400 liter bűncselekményből származó dízel olajat szerzett meg, továbbá, hogy **I., III. és IV.r.** vádlottak bűncselekményből származó dízel olaj adás-vételével foglalkoztak. E megállapításokat a másodfokú bíróság álláspontja szerint egyéb közvetlen, vagy közvetett bizonyíték nem támasztotta alá.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló ügyészi indítvány mégsem alapos.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal, hogy az elsőfokú bíróság az előzőekben írtak szerint ügyfelderítési kötelezettségének ne tett volna eleget. Ugyanakkor megállapítható, hogy ítéletének tényállása a Be. 351. § (2) bekezdés d./ pontja alapján megalapozatlan, mivel tényből további tényre helytelenül következtetett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság hibás logikai következtetéseinek kiküszöbölését követően az ítélet már megalapozott, és felülbírálatra alkalmas.

A másodfokú bíróság előjáróban rögzíti, hogy álláspontja szerint a titkos információgyűjtés eredménye csak **I.r.** vádlott vonatkozásában használható fel, figyelemmel arra, hogy a titkos információgyűjtés eredményének felhasználásának törvényi feltételei a többi vádlott tekintetében nem adóttak. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem áll a rendelkezésre olyan bizonyíték, ami **II., III. és IV.r.** vádlottak tekintetében kétséget kizáróan alátámasztaná, hogy három évi büntetési tétellel fenyegetett elkövetett bűncselekményt üzletszerűen, vagy bünszövetségben valósítottak volna meg. Ezért a titkos információgyűjtés eredménye felhasználásának a Be. 201. § (1) bekezdésében írt feltétele nem áll fenn. A hatályos eljárási törvény 206/A. § (1) bekezdés a./ pontja szerint a titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként akkor használható fel, ha a titkos adatszerzés engedélyezésének e törvényben meghatározott feltételei (201.§) bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében fennállnak. A másodfokú bíróság véleménye szerint azonban semmilyen egyéb bizonyíték nem támasztja alá, hogy a vádlottak a terhükre rótt három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt üzletszerűen, vagy bünszövetségben valósították volna meg.

A másodfokú bíróság a vádlottak nyilatkozata, valamint a helyes ténybeli következtetés alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel az ítélet tényállását a következőkkel tartja szükségesnek kiegészíteni ki, illetve helyesbíteni.

III.r. vádlott személyi körülményeit illetően azzal, hogy jelenleg az gépkocsivezető beosztást lát el, ahol 120.000 forint a havi keresete, egy kiskorú gyermek eltartásáról kell gondoskodnia.

IV.r. vádlott személyi körülményeit azzal egészíti ki, hogy jelenleg az ...-nél autószerelőként áll alkalmazásban, ahol 87.000 forint a keresete.

A másodfokú bíróság helyes ténybeli következtetés alapján az ítélet tényállásának I. pontjából mellőzi a 7. oldal első és harmadik bekezdéseit. Az ítélet II. tényállási pontját mellőzi. Az ítélet III. tényállási pontjából a 7. oldalon írtakat és a 8. oldal első bekezdését mellőzi, a 8. oldal második bekezdéséből mellőzi „a megbeszélésnek megfelelően” kitételt. A második bekezdés közepén a „megszerezték további” megállapítás helyett a „magukhoz vettek” kifejezés kerül. E bekezdést az ítélet indokolásából átemelve kiegészíti azzal, hogy kétséget kizáróan nem lehetett bizonyítani, hogy II.r. vádlott által üzemeltetett gépjármű üzemanyag megtakarítása során keletkezett gázolajat tulajdonított volna el, illetve, hogy a továbbiakban vagyron elleni bűncselekményből származó üzemanyagot szerzett volna meg. A III. tényállás 8. oldal harmadik és negyedik bekezdéseit mellőzi. Ez utóbbi megállapítást a rendelkezésre álló bizonyítékok nem támasztják alá, erre vonatkozóan tényadat nem áll rendelkezésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az az elsőbírői következtetés, hogy a II.r. vádlott a vádbeli időben téli minőségű gázolajhoz nem juthatott hozzá, ezért azt csak bűncselekmény elkövetése útján szerezhette meg - elsőfokú ítélet 37. oldal 87. pont - téves ténybeli következtetés, amely figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy a gázolaj tárolható, minőségét megőrizve eltartható. Emellett a lehetséges magyarázatok közül önkényesen kiválasztottnak tekinthető.

Az előzőekben írt kiegészítéssel és pontosítással az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírlata alapjául.

A másodfokú bíróság **III.r.** vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést alaposnak találta.

A másodfokú bíróság a korábbiakban már utalt arra, hogy a titkos információgyűjtés eredményét **III.r.** vádlott vonatkozásában sem tartja felhasználhatónak. A másodfokú bíróság megjegyzi továbbá, hogy amennyiben ettől ellentétes álláspontra helyezkedett volna, önmagában a titkos információgyűjtés eredményét, a telefonlehallgatások anyagát sem tartja alkalmasnak arra, hogy ítéleti bizonyossággal szolgáljon **III.r.** vádlott cselekvőségére, mely szerint vagyron elleni bűncselekményeket valósított meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a titkos információgyűjtés eredménye olyan közvetett bizonyíték, amely további bizonyítékokkal együtt alkalmas a tényállás bizonyítására. A rendelkezésre álló közvetett bizonyítékok jelen esetben nem alkotnak olyan zárt logikai láncot, amely alapján megállapítható lenne **III.r.** vádlott bűnössége a vádban terhére rótt bűncselekményekben. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa **III.r.** vádlottat az ellene az 1978. évi IV. törvény 326. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b./ pontja szerint minősülő kisebb értékre, folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett orgazdaság büntette miatt emelt vád alól a Be. 6. § (3) bekezdés b./ pontjára figyelemmel, a Be. 331. § (1) bekezdése alapján bizonyítékok hiányában felmentette.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ugyanakkor nem találta alaposnak **I.**, **II.** és **IV.r.** vádlottak felmentésére irányuló indítványokat.

Az elsőfokú bíróság ítéletének I. tényállásában rögzítette, hogy **II.r.** vádlott az általa üzemeltetett gépjárművek menetlevelein a megtett kilométereket a valóságtól eltérően tüntette fel, illetve azon indokolatlanul magas normakülönbözeti szorzókat alkalmazott, továbbá az így kitöltött hamis tartalmú menetleveleket, tudva azok valótlan tartalmáról, alakulatánál leadta. Mindezt a tárgyaláson e körben kihallgatott tanúk, valamint az eseti műszaki szakértő véleménye alapján rögzítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa e tényállás alapján helyesen következtetett arra, hogy **II.r.** vádlott e magatartásával megvalósította a terhére rótt közbizalom elleni bűncselekményt, amit folytatólagosan követett el.

Ugyanígy a másodfokú bíróság álláspontja szerint **I.r.** vádlott az elsőfokú bíróság által rögzített IV. tényállási pontban írt cselekményével szintén megvalósította a magánokirat-hamisítás vétségét, mivel hatósági eljárásban valótlan tartalmú számlákat terjesztett elő. Ítéletének tényállása e tekintetben megalapozott, az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok, köztük **tanú1** vallomása mindenben alátámasztja.

A másodfokú bíróság itt kíván arra utalni, hogy álláspontja szerint valamennyi vádlott tekintetében a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvénykönyv teszi lehetővé cselekményeik kedvezőbb megítélését, ezért a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján a hatályos Btk. szerint minősítette a vádlottak közbizalom elleni bűncselekményeit is. A másodfokú bíróság ezért **II.r.** vádlott közbizalom elleni bűncselekményét a Btk. 345. §-ba ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségének minősíti, és egyetértett azzal az elsőbírői állásponttal, amely **I.r.** vádlott cselekményét szintén az elbíráláskor hatályos büntető törvénykönyv szerint hamis magánokirat felhasználásának vétségeként minősítette.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú ítélet módosított III. tényállása alapján a vádlottak büntetőjogi felelősségét szintén meg kellett állapítani vagyon elleni bűncselekmény elkövetésében.

A rögzített tényállás szerint **I.r.** és **IV.r. vádlottak** 2006. május 07-én gázolajért mentek **II.r.** vádlott lakóhelyére, ahol magukhoz vettek 865 liter 240.124 értékű dízel olajat. Arra vonatkozóan, hogy ez az üzemanyag miként került **II.r.** vádlott birtokába, a másodfokú bíróság álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáróan nem lehetett megállapítani és az eljárás folytatása, egy megismételt eljárás sem vezetett volna eredményre e tekintetben. A tényállás azonban rögzítette azt is, hogy **I.** és **IV.r.** vádlottak ellenőrzés alá vonásuk során nem tudták hitelt érdemlően igazolni az üzemanyag eredetét. A dízel olaj köztudottan jövedéki adó alá eső termék. Az iratokból megállapítható továbbá, hogy **I.r.** vádlott a hatósági eljárás során hamis számlával próbálta meg igazolni a gázolaj eredetét.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a rögzített tényállás **I.**, **II.** és **IV.r.** vádlottak tekintetében a cselekmény elkövetésének időpontjában az 1978. évi IV. törvény 311/A. § (1) bekezdésébe ütköző jövedéki orgazdaság vétségének minősülne. Figyelemmel azonban, hogy a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvénykönyv a vádlottakra nézve kedvezőbb, a másodfokú bíróság a vádlottak cselekményét a Btk. 379. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző, a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett orgazdaság vétségének minősítette.

A Btk. 379. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett orgazdaság vétségét az követi el, aki jövedéki adózás alól elvont terméket vagyoni

haszon végett megszerez, elrejt, vagy elidegenítésében közreműködik és az elkövetési érték az 500.000 forintot nem haladja meg.

A vádlottak kétséget kizáróan jövedéki adózás alól elvont terméket szereztek meg kisebb értékben, illetve működtek közre annak elrejtésében.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottak tudata kétséget kizáróan át kellett, hogy fogja, hogy a gázolaj, amely **II.r.** vádlottnál volt elhelyezve, jövedéki adó alól elvont termék volt, tehát azt, hogy jogellenes tevékenységben vesznek részt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a gázolaj mennyisége, tárolása, szállítása arra enged következtetni, hogy a vádlottak tudatának át kellett fogni e körülményeket. A másodfokú bíróság álláspontja szerint legalább eshetőlegesen szándékuk átfogta cselekményük tiltott voltát és a terhükre rótt bűncselekmény törvényi tényállási elemeit és nyilvánvalóan haszonszerzés céljából vettek részt e bűncselekmény elkövetésében. A haszonszerzési cézzal összefüggésben még a következőkre kíván rámutatni a másodfokú bíróság.

Az irányadó tényállás szerint **I.r.** vádlott rendelkezett a jövedéki adózás alól elvont termékkel, a haszon nála csapódott volna le. A másodfokú bíróság e körben utal az EBH.2012.B.25. számon közzétett elvi döntésre, mely szerint az orgazdaság társtettese az is, aki nem a saját, hanem valamely tette társa vagyoni haszonszerzése érdekében működik közre az alapcselekményből származó dolog megszerzésében. Ezért a másodfokú bíróság **II.** és **IV.r.** vádlottak cselekményét is társtettesi közreműködésként értékelte, akik kétséget kizáróan az **I.r.** vádlott érdekében jártak el.

A másodfokú bíróság vizsgálta továbbá, hogy a tényállásban írt cselekmény minősítéskor nem terjeszkedik-e túl az ügyészi vádon, ezzel nem sértette-e meg a vádelvet.

E körben a másodfokú bíróság szintén a kialakult bírói gyakorlatra kíván utalni, mely szerint a bíróság nem sérti a vádelvet, amennyiben a tettazonosság keretei között értékeli a cselekményt. A másodfokú bíróság e körben hivatkozik az EBH.2012.B.25. számú döntés **II.** pontjára, valamint az EBH.2009/2030. számon közzétett számú döntésekre, amelyben az eljáró bíróságok hasonló tényállás mellett az előbbi megállapításokra jutottak.

A másodfokú bíróság az előzőekre figyelemmel **I., II.** és **IV.r.** vádlottak vagyoni elleni bűncselekményét a Btk. 379. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett orgazdaság vétségének minősítette figyelemmel az elkövetési értékre és az előzőekben kifejtettekre.

Az elsőfokú bíróság lényegében helyesen vette figyelembe a bűnösségi körülményeket, és nem tévedett, amikor a vádlottakkal szemben pénzbüntetést szabott ki, azonban tévedett annak napi tétel számának és összegének megállapításakor.

A vádlottak bűnösségének köre a másodfokú bíróság döntése szerint csökkent, ezért a napi tétel számának csökkentését látta indokoltnak velük szemben. A másodfokú bíróság ezért **I.** és **II.r.** vádlottakkal szemben halmazati büntetésül kiszabott pénzbüntetés napi tétel számát 300-300 napban, míg **IV.r.** vádlottnál 200 napban állapította meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ilyen számú napi tételű pénzbüntetések állnak arányban a vádlottak terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával, személyükben rejlő társadalomra veszélyességgel, figyelemmel a jelentős időmúlásra is.

A másodfokú bíróság egyetértett az ügyészi indítványban foglaltakkal, mely szerint az elsőfokú katonai tanács törvénysértően határozta meg a pénzbüntetés egy napi tételének összegét, és tévedett, amikor a katonának nem minősülő **IV.r.** vádlottal szemben lefokozás büntetést is alkalmazott.

A másodfokú bíróság a Btk. 50. § (3) bekezdésére figyelemmel a vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tétel összegét 1.000-1.000 forintban határozta meg, mely álláspontja szerint arányos a személyi és jövedelmi viszonyaikkal.

A másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak **I.** és **II.r.** vádlottakkal szemben katonai büntetés alkalmazását a cselekmény tárgyi súlyára, valamint arra figyelemmel, hogy annak elkövetése óta jelentős idő telt el, továbbá, hogy az a katonai életviszonyokkal semmilyen összefüggésben nem volt. Ezért a velük szemben kiszabott lefokozás büntetést mellőzte, miként **IV.r.** vádlott tekintetében is, akivel szemben a törvény által kizárt e büntetés alkalmazása, mivel nem minősül katonának.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú katonai tanács tévedett a bűnügyi költség meghatározásakor, illetve amikor annak viseléséről rendelkezett, mivel mellőzte a korábbi eljárások költségeinek összesítését. A másodfokú bíróság ezért megállapította az eljárás összköltségét, és nem tartotta indokoltnak a vádlottak megismételt eljárások során felmerült költségeiben való marasztalását, mivel ezekre nem az ő hibájukból került sor. Figyelemmel az irányadó tényállásra és a bizonyítás eredményére, megállapította továbbá, hogy a szakértői költség is szükségtelenül merült fel az eljárás során. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa I-II. és IV.r. vádlottakat 55.476 forint megfizetésére kötelezte egyetemlegesen, míg további költségek vonatkozásában megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit a másodfokú katonai tanács törvényesnek találta, ezért azokat helyes indokainál fogva helybenhagyta azzal, hogy pontosította **IV.r.** vádlott születési dátumát.

III.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú bíróság a Be. 386. § (1) bekezdés c./ pontja alapján biztosított fellebbezési jogot.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1), (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. május 25.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással **I.r.**, **II.r.**, és **IV.r.** vádlottak vonatkozásában 2016. május 25. napján jogerős és végrehajtható, míg **III.r.** vádlott tekintetében 2016. május 27. napján jogerős.

Budapest, 2016. május 27.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke